

כל הכלים פרק שבעה עשר שבח

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

חא ר"א. סאה דלון צינן ה"ג
לכ"ק דמגילה (ד"ז): דיקין
עלס טה ונענן מכתשיי חוכל נפץ וס
וועס ציין וקונטן מומני דלון כלבי
יוזס' ולט' סכילט יאס כר"י ועדיפת
מלבדי יהודא לדחמי ליטש מולין
(דקמן דף קוט': היים נמיימר דלאוונ
טנצע סבר לא כוותה במקלה) דזאלין
ער' טנו סבצ' וכפליג עריכ' גאנטשין
ועוד יט' הנמל דלון צין דס'ק דמגילה
מעיל' דמייל' דהוועוים וווען צין דסכל
הסינו דקמן גאנטשין (זאה ד' מ): דמייל'
כמילי דטבות וווען מענן מהד מלע
רבבי ברויו גולה גטה' צאנצלוּן ברביבע

חבירו יד חבירו על כתפו
גולם רדא דתנן⁶ אונר שיש
אי ר' יהושע אומר שומטה
כללה בחבירו בשבת ר' טרפון
בכל הכלים ומיטלטל בחצץ
מרמן אמר רב מהאי דילמא
איך לאחר הורתת כלים נשנו
מאי משום אי עיפוישי בהאי
פש משקלות אפשר בר' אלעוז
אי ינא ראמר רב בי ינא בחצץ
עסakin רבי יהושע סבר תוק
דעמי ומיטלטל מנא דברתם

סָבוֹר פּוֹלְמֶה סַרְיָנָה מִתְעַכְּבָתָן צָלָה

קנו: ציינָה כה
[מוספתה] 7
ט) ציינָה נִזְנִית
פ"ג[, י] 3
כ) [לְקַמֵּן קַמְבָּן]
ט) 7

הגהות הב"ח

(ה) גם סמס הינו טעמן
כיוון דברתם: (3) דש"י ד"ס
ומעני סמס הינו טעמן:

גליון הש"ם

גמ' ומיל' גודין והנתן
משליין. ע"ל דב' כמ' ע"כ
מקופות ל"ס גוילס:

רביינו חננאל

ועל כתף חבירו לתלות הפסח בו ולהפשטו. וכן גלוסטרן. ביא משנה

מוספֶת ר'שׁי

ומנא רחצ'ר בחצר קא מטטלל מדורכה ר' נחימה היא: מתרני^๔ כל הכלים ניטלן לזרק ישלא לזרק ר' נחימה אמר איזי ניטלן אלא לזרק: גמ' מא לזרק ומאי שלא לזרק אלא לזרק דבר שמלאה להיתר לזרק גוףו שלא לזרק דבר שמלאה שמלאכחו לאיסור לזרק גוףו אין לזרק מכך ואפילו דבר שמלאכחו להיתר לזרק גוףו אין לזרק מקומו שלא לזרק מוקמו שלא לזרק קריות לי' אלא אלו להיתר בין לזרק גוףו בין לזרק מקומו שלא שמלאכחו לאיסור לזרק גוףו ולזרק מקומו נחימה למיר ואפילו דבר שמלאכחו לדוחה מהמה לצל לא יתיב רב ספרא ורב אהא בר וקאמרי לרבה אלבא דרבי נחימה הוי קערו ספרא מידי דוחה אנגר של רعي אמר לי' האב הנני קערות היב מטטלין להו אמר לי' רב אנגר של רעי איתיה בא' לרבעא' מדורכה: וואס לאו אין מטטלין אותה הכא במאיע עספם קציב עליוبشر שאיסור למטטלן הכא סומכין את הקדרה בבקעת ובן בדلت והא בלהיתר הוא אלמא דבר שמלאכחו להיתר באיסור התם^๕ מאיעמא בינו דבשבד דבר שbam' שבת וכוי הימא שבת גופה תישתרדי והגופו ולזרק מקומו שרי' הני מייל הכא דאיי תורה כל' עליו לא' ומוי גורין והתנין' 'משיח' אבל לא בשבת ומוי לא גורין והתנין' אין

אגוזון טרייה, אוול ליטריך
מקומין טרייה, אוול רהט
אפר אילון ובר שלאלאטה
להתיר, ליטריך גנטו על האכל
בחן כהורה. אבל שאלון
שאלון בין אדור מטלטלה
(ליטריך) מקומין. ועל ול
הקשחה לה לא בבי' ללבנה
למר קרי צערת, כלור שאו
מטטלטן אל ליטריך אילה
היא, אחר שאיל ליטריך
מן צ'יז'ע עעל' השלחן.

גופו נמלנְתָה קַהֲלָתָה וְכֵן זָקָן זָקָן מִלְּבָד
נָמִי לְפֹרֶר גִּילָה יְטָהָר טָבָתָה: מִשְׁמָרָה
גַּםְמִים מִמְּסָמִיסָה וְצָדְקָה מִשְׁעָן גָּדוֹלָה
בֵין כָּוִי: גַּם קָאִים קָאִים. לְמַן מִשְׁעָין דָבָר
לְמַן לְזִין בֵין כָּוִי רַיְחָן סִילָה: דָבָר
שָׁוֹפְכָן וּכְזַה... וּבָזְמָן שָׁאָמָר
בָּהַ בָּהַ לְלָלָל הַשְׁבָּוּ
(רַבִּי וְרַבָּה וְרַבָּה וְרַבָּה וְרַבָּה)

שלא לעריך קרטת לה. אלא אמר [רבנן] לא לצורך דבר שמלא כתה יהויר בין לזרוך גור למכיר ואפכלה דבר שמלא כתה להויר נגוע לזרוך מוקומו און, מוחה לבל לא. ופיקיד לה הא בם אם יש בה שום, אבל אין בה שם לצורך מוקומו אסור לטלטל. ופיקיד לה הא בם

מוספֶת תוספות

בלבד אמר רב יוסף לא קשיא הוא ר' אליעזר הא רבוי יהושע ^וותנא אותו ואה
בנו שנפל לבר ר' אליעזר אומר מעלה את הראישון על מנת לשוחתו ושותחו
והשני עוזה לו פרנסה במקומו בשבייל שלא ימות ר' יהושע אומר מעלה אתה
הראישון על מנת לשוחתו ואני שוחתו ומעירם ומעירם והשניע ריצה זה שוחת
רצחזה זה שוחת ^וממאי דילמא עד כאן לא אמר ר' אליעזר החט אלא דאפשר
לפרנסה אבל היכא דלא אפשר לפרנסה לא אי נמי עד כאן לא אמר רבוי
יהושע החט דאפשר בהערמה אבל היכא דלא אפשר בהערמה לא אלא
אמר רב פפא לא קשיא הוא בית שמאי הא בית הל דהנין בית שמאי אומרים
אי

⁹ גבאי ביפוי במות אמת מ-1950 נקבע בפינה וברוחה צייר נילס ריבס מבלט הארכיטקט גליס ובר